

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.916 van 18 oktober 1999
in de zaak A. 85.044/IX-1900.**

In zake : Marc VERDONCK,
wonende te NIJLEN (KESSEL),
Groeshoeve 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I-sstraat 19.

tussenkommende partij :

Anne-Marie COUSSEMENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VERDONCK
op 28 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk
besluit van 30 april 1999 waarbij Anne-Marie COUSSEMENT
benoemd wordt tot notaris ter standplaats Duffel, ter
vervanging van notaris CUVELIER, ontslagnemer;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietig-
ging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-
generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DERIDDER, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat M. DIERICKX VISSCHERS, die loco advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Anne-Marie COUSSEMENT met een verzoekschrift van 19 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker en de tussenkomende partij stellen zich kandidaat voor het vacante ambt van notaris CUELIER te Duffel, aangekondigd in het Belgisch Staatsblad van 11 november 1998.

1.2. Verzoeker verkrijgt gunstige adviezen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te

Mechelen, van de procureur des Konings te Mechelen, van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, van de procureur-generaal van het hof van beroep te Antwerpen en van de kamer van notarissen van het arrondissement Mechelen.

1.3. De tussenkomende partij verkrijgt zeer gunstige adviezen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, van de procureur des Konings te Mechelen en van de kamer van notarissen van het arrondissement Mechelen.

Zij verkrijgt gunstige adviezen van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen en van de procureur-generaal van het hof van beroep te Antwerpen.

1.4. Het is de tussenkomende partij die benoemd wordt bij koninklijk besluit van 30 april 1999.

Dat is het bestreden besluit. Het is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat mevr. COUSSEMENT Anne-Marie, licentiaat in de rechten, licentiaat in het notariaat, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat zij haar diploma's van licentiaat in de rechten en licentiaat in het notariaat behaalde met onderscheiding;

Overwegende dat betrokkene kan bogen over een jarenlange ervaring in het notariaat als eerste klerk sinds 1 september 1991;

Overwegende dat zij beantwoordt aan de voor de te begeven standplaats gestelde eisen inzake wetenschappelijke en professionele vaardigheden;

Overwegende dat de evaluatiecommissie de professionele ervaring getest heeft en als zeer goed beoordeeld heeft;

Overwegende dat zij de nodige motivatie bezit om op een waardige manier het ambt van notaris te vervullen;

Overwegende dat betrokkene via haar huidige werkgever een rechtstreekse band heeft met de regio waarin het kantoor gevestigd is;

Overwegende dat de adviezen van de rechterlijke overheden en van de bevoegde kamer der Notarissen gaan van gunstig tot zeer gunstig omtrent de kandidaat;".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat in een eerste annulatiemiddel verzoeker "de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het gelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het consistentiebeginsel" geschonden noemt; dat hij die schending hierin ziet dat het "voorkeurrecht" dat hij ontleent aan zijn hoedanigheid van eerste klerk van de op te volgen notaris, zonder deugdelijke reden werd miskend; dat hij voor die aanspraak op toepassing van die voorrangsregel steun zoekt in "de benoemingspolitiek die door de Koning wordt aangehouden inzake het ambt van notaris" waarbij "zowel de kandidaat-notaris die een rechtstreekse bloed- of aanverwantschap heeft met de ontslagnemende notaris, als de eerste klerk die aan diens kantoor verbonden was, in die volgorde preferentie genieten boven andere kandidaten"; dat hij die voorrangsregel door de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen verwoord vindt in haar publicatie De overdracht van notariskantoren; dat hij uit die publicatie de volgende citaten licht :

"Het notariaat zou het onaanvaardbaar vinden dat wordt verzaakt aan de traditie de zoon, de dochter, de schoondochter of schoonzoon te benoemen; het is bovendien van oordeel dat dezelfde traditie zou moeten gelden ten aanzien van de eerste klerk en dit omwille van de nauwe arbeidsverbondenheid."

en

"Het lijdt geen twijfel dat de medewerker, die voor het notariaat heeft geopteerd, die zichzelf andere wegen heeft ontzegd (fiduciaire dienst, geschillen,

onderneming, ...), die effectief gedurende verscheidene jaren in het kantoor werkt, die door de cliënteel gekend is, die ook vertrouwd is met het kantoor, met de sfeer die er heerst en met de manier waarop de zaken behandeld worden, de voorkeur moet genieten.";

2.2. Overwegende dat verzoeker vergeet verder te citeren uit de bewuste publicatie, met name de volgende precisering onvermeld laat : "De ware medewerker is hij die effectief full-time in het kantoor werkt als eerste klerk, sinds minstens vijf jaar"; dat zijn tegenpartijen hem met recht tegenwerpen dat hij nog geen vijf jaar eerste klerk was op het kantoor van de op te volgen notaris; dat die tegenwerping volstaat om het middel de vereiste ernst te ontzeggen; dat er dus geen aandacht wordt besteed aan de opmerkingen van de verwerende partij en de tussenkomenende partij over de juridische geldigheid en draagwijdte van het zogenaamde voorkeurrecht en over het feit -bevestigd door de stukken van het dossier- dat sinds 1 juli 1996 de benoemende overheid de aan dat recht corresponderende preferentiële behandeling niet meer toepast;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat in zijn tweede middel verzoeker de schending aanvoert van de formele en materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel;

3.1. Overwegende dat de Raad in de uiteenzetting van het middel tevergeefs op zoek is gegaan naar kritiek ter ondersteuning van de beweerde schending van de formele motiveringsplicht als zodanig, dat wil zeggen naar kritiek op de verwoording van de motieven van het bestreden besluit in dat besluit zelve; dat trouwens de kritiek die hij in de uiteenzetting van zijn middel uitbrengt op de motieven van het bestreden besluit, er geen twijfel over laat bestaan dat de verwoording van

die motieven in dat besluit niet zo gebrekkig was dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde zich terdege tegen die motieven te verweren;

3.2. Overwegende dat de kritiek van de verzoekende partij op de motieven van het bestreden besluit maar zinnig is wanneer ze ertoe strekt aan te tonen, of dat die motieven op zich in feite onjuist of in rechte niet relevant zijn, of dat, zijn ze dat wel, er tussen die motieven en het dispositief van het bestreden besluit een kennelijke wanverhouding bestaat, derwijze dat zij in redelijkheid dat dispositief niet kunnen dragen; dat hierna de kritiek van verzoeker die aan dat beeld beantwoordt, bekeken wordt;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker ten aanzien van de overweging uit het bestreden besluit dat de tussenkomende partij "kan bogen over een jarenlange ervaring in het notariaat als eerste klerk sinds 1 september 1991" aanmerkt dat hij reeds sinds 1989 eerste klerk is; dat deze opmerking terecht is; dat verzoeker haar echter plaatst binnen zijn beschouwingen over "de relatie met het vacante kantoor", in welke beschouwingen hij het argument ontwikkelt dat de tussenkomende partij geen enkele band heeft met het betrokken kantoor terwijl hijzelf daar reeds verscheidene jaren eerste klerk is, bij welk argument hij "bovendien" vaststelt dat hij reeds sinds 1989 eerste klerk is en de tussenkomende partij pas sinds 1991; dat aldus in wezen verzoeker het argument opnieuw doet gelden dat hij ontleent aan zijn voorkeurrecht als eerste klerk op het vacant geworden kantoor -hij herinnert trouwens aan zijn eerste middel-, welk argument bij de behandeling van het eerste middel niet werd aangenomen; dat daarbij komt dat in het bestreden besluit niet wordt gesteld dat de tussenkomende partij een langere ervaring als eerste klerk heeft dan verzoeker zodat aan de verwerende partij het gebruik van een feitelijk onjuist motief niet ten laste

kan worden gelegd; dat hoe dan ook een vaststelling van verzoeker waaraan hij zelf geen beslissend karakter toekent, niet kan volstaan om het middel ernstig te bevinden;

3.2.2. Overwegende dat in het bestreden besluit wordt overwogen dat de tussenkomende partij haar diploma's van licentiaat in de rechten en licentiaat in het notariaat behaalde met onderscheiding; dat verzoeker betoogt dat hij houder is van het diploma "gegradueerde in de fiscale wetenschappen" terwijl de tussenkomende partij geen enkel bijkomend diploma heeft behaald;

Overwegende dat het niet tegen alle redelijkheid ingaat dat de verwerende partij meer belang hecht aan een graad behaald voor een wettelijk vereist diploma -verzoeker behaalde geen graad voor de licentie in de rechten- dan aan het bezit van een bijkomend, niet wettelijk vereist diploma;

3.2.3. Overwegende dat het bestreden besluit vaststelt "dat de evaluatiecommissie de professionele ervaring getest heeft en als zeer goed beoordeeld heeft"; dat daartegenover staat dat diezelfde commissie ook de professionele ervaring van verzoeker heeft getest en die slechts als "behoorlijk" heeft beoordeeld;

Overwegende dat verzoeker stelt "dat uit de stukken in het dossier evenwel blijkt dat dit verschil in 'quoting' niet op objectieve gegevens gebaseerd is"; dat hij die stelling steunt op voor hem gunstige beoordelingen die in het dossier voorkomen en op een ongunstige beoordeling die de tussenkomende partij elders eerder kreeg;

Overwegende dat door gunstige beoordelingen tegenover minder gunstige te stellen verzoeker niet aantoonst dat de gunstige beoordelingen ipso facto

ernstiger zijn dan de minder gunstige; dat het tegendeel even goed waar kan zijn; dat daarbij komt dat verschillende van de door hem ingeroepen gunstige beoordelingen uitgaan van de kamer van notarissen te Mechelen en dat deze kamer nu eenmaal de tussenkomen de partij niet "gunstig" maar "zeer gunstig" heeft beoordeeld; dat de tussenkomen de partij zich niet zonder grond afvraagt hoe de ongunstige beoordeling die ze eerder heeft gekregen en de gunstige beoordelingen die verzoeker eerder wel heeft gekregen, door verzoeker geselecteerd zijn;

3.2.4. Overwegende dat in het bestreden besluit wordt overwogen dat de tussenkomen de partij "via haar huidige werkgever een rechtstreekse band heeft met de regio waarin het kantoor gevestigd is";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat zijn vertrouwde heid met de streek van veel langere duur is;

Overwegende dat dit argument, waarvan de feitelijke gegrondhe id door de tussenkomen de partij overigens fel wordt betwist, niet dienstig is; dat in het bestreden besluit het immers niet anders wordt voorgesteld, dat er alleen maar wordt in gesteld dat de tussenkomen de partij vertrouwd is met de streek, niet dat ze het meer is dan verzoeker;

3.2.5. Overwegende bij wijze van conclusie dat, met de verwerende partij in haar nota, uit de motivering van het bestreden besluit drie elementen kunnen worden gehaald waardoor de tussenkomen de partij zich naar het oordeel van de benoemende overheid gunstig van verzoeker onderscheidt, ten eerste het feit dat zij haar diploma van licentiaat in de rechten met onderscheiding heeft behaald, ten tweede het feit dat de evaluatiecommissie haar professionele ervaring als zeer goed heeft beoordeeld en die van verzoeker "slechts" als behoorlijk, ten derde het feit dat de uitgebrachte adviezen gunstig tot

zeer gunstig zijn over de tussenkomen­de partij en verzoeker alleen gunstige adviezen heeft gekregen; dat verzoeker geen van die drie vergelijkingselementen heeft ontkracht; dat hij evenmin heeft aangetoond dat ze de voorkeur die aan de tussenkomen­de partij werd gegeven, in redelijkheid niet kunnen dragen; dat verzoeker dus vooralsnog niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bestreden besluit op ondeugdelijke motieven berust;

3.3. Overwegende dat in een zogenaamd derde onderdeel van zijn tweede middel verzoeker het advies van de kamer van notarissen te Mechelen "onregelmatig wegens onregelmatige samenstelling" noemt; dat dit in werkelijkheid een derde middel is daar het niets te maken heeft met het als "schending van de formele en materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel" omschreven tweede middel;

Overwegende dat verzoeker alleen maar het vermoeden uit dat bij het uitbrengen van haar advies de kamer van notarissen niet regelmatig was samengesteld "bijvoorbeeld doordat het quorum niet bereikt was"; dat na de nota van de verwerende partij en de stukken van het dossier te hebben kunnen inzien, hij niet op zijn vermoeden aandringt;

4. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige middelen de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Anne-Marie COUSSEMENT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.